ROZHODNUTIE KOMISIE

zo 7. februára 2007

o oslobodení od spotrebnej dane z minerálnych olejov používaných ako palivo pri výrobe oxidu hlinitého v Gardanne, v regióne Shannon a na Sardínii, ktoré uplatňujú Francúzsko, Írsko a Taliansko v uvedenom poradí [C 78/2001 (ex NN 22/01), C 79/2001 (ex NN 23/01), C 80/2001 (ex NN 26/01)]

[oznámené pod číslom K(2007) 286]

(Iba anglické, francúzske a talianske znenie je autentické)

(Text s významom pre EHP)

(2007/375/ES)

KOMISIA EURÓPSKYCH SPOLOČENSTIEV,

so zreteľom na Zmluvu o založení Európskeho spoločenstva, a najmä na jej článok 88 ods. 2 prvý pododsek,

so zreteľom na Dohodu o Európskom hospodárskom priestore, a najmä na jej článok 62 ods. 1 písm. a),

po výzve zúčastnených strán, aby predložili svoje pripomienky v súlade s uvedenými ustanoveniami [1], a so zreteľom na ich pripomienky,

keďže:

1. KONANIE

(1) Zdaňovanie minerálnych olejov je predmetom harmonizácie na úrovni Spoločenstva od nadobudnutia účinnosti smernice Rady 92/81/EHS z 19. októbra 1992 o harmonizácii štruktúr spotrebných daní z minerálnych olejov [2]. Používanie minerálnych olejov pri výrobe oxidu hlinitého nebolo vylúčené z rozsahu pôsobnosti smernice 92/81/EHS, ani nebolo predmetom povinného alebo nepovinného oslobodenia podľa článku 8 uvedenej smernice. V článku 6 smernice Rady 92/82/EHS z 19. októbra 1992 o aproximácii sadzieb spotrebných daní z minerálnych olejov [3] sa stanovuje minimálna sadzba spotrebnej dane z ťažkých palivových olejov, ktorú museli členské štáty uplatňovať od 1. januára 1993. Rada však na základe rôznych rozhodnutí povolila Francúzsku, Írsku a Taliansku oslobodiť minerálne oleje používané pri výrobe oxidu hlinitého v Gardanne (Francúzsko), v regióne Shannon (Írsko) a na Sardínii (Taliansko) od spotrebnej dane, ktorá by inak bola uložená. Najnovším rozhodnutím je rozhodnutie Rady 2001/224/ES z 12. marca 2001 o znížených sadzbách spotrebnej dane a oslobodení od takých daní z určitých minerálnych olejov použitých na zvláštne účely [4], ktorým sa povoľujú výnimky do 31. decembra 2006.

(2) Smernicou Rady 2003/96/ES z 27. októbra 2003 o reštrukturalizácii právneho rámca Spoločenstva pre zdaňovanie energetických výrobkov a elektriny [5] sa zrušila smernica 92/82/EHS, a to od 31. decembra 2003. V článku 2 ods. 4 písm. b) smernice 2003/96/ES sa stanovuje, že smernica sa nevzťahuje na viaceré spôsoby použitia energie, vrátane dvojitého používania energetických výrobkov. V druhej zarážke článku 2 ods. 4 písm. b) sa stanovuje, že používanie energetických výrobkov na chemickú redukciu, pri elektrolýze a v metalurgických procesoch sa považuje za dvojité používanie. Používanie ťažkého palivového oleja pri výrobe oxidu hlinitého spadá do tejto kategórie. Minimálna spotrebná daň z ťažkého palivového oleja sa preto od 31. decembra 2003 už viac nevzťahuje na palivo používané pri výrobe oxidu hlinitého. Výnimky v rozhodnutí 2001/224/ES a ďalšie podobné výnimky boli začlenené do prílohy II k smernici 2003/96/ES.

(3) Rozhodnutiami K(2001) 3296, K(2001) 3300 a K(2001) 3295 z 30. októbra 2001 [6] Komisia začala konanie stanovené v článku 88 ods. 2 Zmluvy týkajúce sa výnimiek. Rozhodnutím Komisie 2006/323/ES [7] zo 7. decembra 2005 (oznámené pod číslom dokumentu K(2005) 4436) Komisia uzavrela uvedené konanie v súvislosti s pomocou udelenou v období do 31. decembra 2003, vyhlasujúc časť pomoci za nezlučiteľnú so spoločným trhom. Pokiaľ ide o obdobie od 1. januára 2004, konanie sa predĺžilo. V odôvodneniach 6 až 15 rozhodnutia 2006/323/ES je uvedený podrobný opis korešpondencie medzi Komisiou, príslušnými členskými štátmi, príjemcami pomoci a Európskym združením pre oxid hlinitý (ďalej len „EAA“) pred decembrom 2005.

[1] Ú. v. ES C 30, 2.2.2002, s. 17, s. 21 a s. 25 a Ú. v. EÚ C 109, 9.5.2006, s. 2.

[2] Ú. v. ES L 316, 31.10.1992, s. 12. Smernica naposledy zmenená a doplnená smernicou 94/74/ES (Ú. v. L 365, 31.12.1994, s. 46).

[3] Ú. v. ES L 316, 31.10.1992, s. 19. Smernica zmenená a doplnená smernicou 94/74/ES.

[4] Ú. v. ES L 84, 23.3.2001, s. 23. Pozri rozhodnutie Komisie zo 7. decembra 2005 v súvislosti s podrobnými odkazmi na predchádzajúce rozhodnutia.

[5] Ú. v. EÚ L 283, 31.10.2003, s. 51. Smernica naposledy zmenená a doplnená smernicou 2004/75/ES (Ú. v. EÚ L 157, 30.4.2004, s. 100).

[6] Pozri poznámku pod čiarou č. 1.

[7] Ú. v. EÚ L 119, 4.5.2006, s. 12.

(4) Rozhodnutie 2006/323/ES bolo zaslané Francúzsku, Írsku a Taliansku listami z 8. decembra 2005 (D/206670, D/206671, D/206673). Rozhodnutie bolo zaslané príslušným príjemcom pomoci a EAA listami z 23. januára 2006 (D/50525, D/50526, D/50527 a D/50528). Tieto tri členské štáty a dvaja príjemcovia pomoci sa proti rozhodnutiu ([8]) odvolali. Írsky príjemca pomoci, spoločnosť Aughinish Alumina Ltd (ďalej len „Aughinish"), podal aj žiadosť o odklad výkonu rozhodnutia. Uvedená žiadosť bola zaregistrovaná ako vec T-69/06R. Rozhodnutím z 2. augusta 2006 ([9]) súd prvého stupňa zamietol žiadosť o predbežné opatrenia.

(5) Rozhodnutie 2006/323/ES bolo 4. mája 2006 uverejnené v *Úradnom vestníku Európskej únie* a tretie strany boli oznámením uverejneným v *Úradnom vestníku Európskej únie* 9. mája 2006 vyzvané, aby predložili pripomienky ([10]). Komisii boli doručené pripomienky od spoločnosti Aughinish v liste z 9. júna 2006 (zaevidovanom v ten istý deň pod číslom A/34490) a od spoločnosti Eurallumina SpA (ďalej len „Eurallumina"), talianskeho príjemcu pomoci, v liste z 24. júla 2006 (zaevidovanom 25. júla 2006 pod číslom A/35967). List od spoločnosti Eurallumina bol zaslaný a doručený až po uplynutí lehoty jeden mesiac stanovenej vo výzve na predloženie pripomienok uverejnenej v *Úradnom vestníku Európskej únie* , a preto Komisia nie je v podstate v rámci tohto konania povinná pripomienky zohľadniť. Komisia informovala v tomto zmysle spoločnosť Eurallumina listom z 2. augusta 2006 (D/56648). Eurallumina odpovedala listom z 3. augusta 2006 (zaevidovaným 4. augusta 2006 pod číslom A/36269). Komisia však pripomína, že v pripomienkach uvedených spoločnosťou Eurallumina sa opakujú mnohé z pripomienok, ktoré už Komisia dostala v rámci predchádzajúceho rozhodnutia, a sú podobné pripomienkam, ktoré boli doručené v stanovenom termíne a ktorými sa zaoberá toto rozhodnutie.

(6) Pripomienky spoločnosti Aughinish boli zaslané Francúzsku, Írsku a Taliansku v listoch z 20. júna 2006 (D/55106, D/55107 a D/55109).

(7) Francúzsko a Írsko požiadali o predĺženie lehoty na zaslanie odpovede na rozhodnutie 2006/323/ES, čo im Komisia povolila. Komisia pripomenula Írsku a Taliansku svoju výzvu na predloženie pripomienok listami z 9. marca 2006 (D/52054 a D/52055). Svoje pripomienky k rozhodnutiu Komisie vyjadrili Francúzsko listom zo 14. februára 2006 (zaevidovaným 15. februára 2006 pod číslom A/31248), Írsko listom z 12. apríla 2006 (zaevidovaným 18. apríla 2006 pod číslom A/32940) a Taliansko listom zo 17. mája 2006 (zaevidovaným 18. mája 2006 pod číslom A/33852).

(8) Francúzsko sa vyjadrilo k pripomienkam spoločnosti Aughinish listom z 27. júla 2006 (zaevidovaným 28. júla 2006 pod číslom A/35952). Taliansko informovalo Komisiu prostredníctvom e-mailu z 24. júla 2006 o tom, že nemá žiadne ďalšie pripomienky.

([8]) Veci T-50/06, T-56/06, T-60/06, T-62/06 a T-69/06.

([9]) Ú. v. EÚ C 249, 14.10.2006, s. 10.

([10]) Pozri poznámky pod čiarou č. 1 a č. 7.

2. PODROBNÝ OPIS PRÍSLUŠNÝCH OPATRENÍ

(9) Opatrenia pozostávajú z úplného oslobodenia od spotrebnej dane z ťažkého priemyselného oleja, ak sa používa pri výrobe oxidu hlinitého. Príjemcom oslobodenia v prípade Francúzska je spoločnosť Alcan, v prípade Írska spoločnosť Aughinish a v prípade Talianska spoločnosť Eurallumina ([11]).

(10) Oslobodenie v prípade Írska je obsiahnuté v oddiele 100 ods. 1 písm. e) írskeho finančného zákona z roku 1999, ktorým sa poskytuje oslobodenie od dane z minerálnych olejov v prípade „*palivového oleja používaného pri výrobe oxidu hlinitého alebo v spojitosti s jeho výrobou, alebo na údržbu závodu, v ktorom sa uvedená výroba uskutočňuje*". V dôvodovej správe finančného zákona sa vysvetľuje, že „*oddiel 100 stanovuje oslobodenie od dane z minerálnych olejov v prípade oleja používaného na konkrétne účely alebo v iných konkrétnych situáciách. Medzi ne patrí použitie na iné účely, ako je motorové alebo vykurovacie palivo, vývozy, palivový olej používaný pri výrobe oxidu hlinitého, olej používaný na námornú navigáciu, ťažký olej používaný v obchodnom letectve a recyklovaný olej*". Oslobodenie minerálnych olejov používaných pri výrobe oxidu hlinitého od spotrebnej dane je v Írsku zavedené od roku 1983. Hoci pôvodný zákonný nástroj stanovujúci oslobodenie bol zrušený v roku 1999, oslobodenie sa zachovalo na základe finančného zákona z roku 1999.

(11) Oslobodenie od spotrebnej dane sa v prípade Talianska vzťahuje na všetky podniky používajúce minerálne oleje pri výrobe oxidu hlinitého v zmysle bodu 14 tabuľky A jednotného textu o spotrebných daniach. Oslobodenie bolo zavedené zákonom z 12. novembra 1990 č. 331, ktorým sa vykonáva Decreto Legge z 15. septembra 1990 č. 261, článok 8 ods. 5. Uvedený text bol reprodukovaný v príslušných následných právnych textoch vrátane vnútroštátnych opatrení, ktorými sa transponuje smernica 92/81/EHS, a následného „jednotného textu o spotrebných daniach".

(12) Oslobodenie v prípade Francúzska má svoj právny základ v upravujúcom finančnom zákone z roku 1997 („Loi de finances rectificative pour 1997"). V článku 6 uvedeného zákona sa stanovuje, že „*distribúcia ťažkého oleja s obsahom síry pod 2 % zahrnutá do identifikačného indexu 28a tabuľky B článku 265 ods. 1 Colného kódexu spĺňa požiadavky na oslobodenie benzínových výrobkov od vnútornej spotrebnej dane, ak sú určené na používanie ako palivo pri výrobe oxidu hlinitého*." Článok 265a Colného kódexu sa týka výrobkov určených na iné účely ako motorové alebo vykurovacie palivo, ale neobsahuje, napríklad, podobné ustanovenia o používaní minerálnych olejov v iných priemyselných odvetviach.

(13) Odôvodnenia 16 až 23 rozhodnutia 2006/323/ES poskytujú podrobnejší opis opatrení a príslušných príjemcov. Príslušné členské štáty neuviedli, či po roku 2006 naďalej uplatňujú výnimku, ani neinformovali Komisiu o žiadnych zmenách týkajúcich sa príslušných právnych predpisov, najmä o zmenách v dôsledku transpozície smernice 2003/96, ktoré by mohli mať vplyv na hodnotenie Komisie.

([11]) Pozri: www.alcan.com, www.glencore.com a www.eurallumina.com.

(14) Príslušné sadzby dane sa od začatia konania zmenili. Príslušné sadzby spotrebnej dane z ťažkého palivového oleja používaného na podnikateľské účely boli 1. júla 2006 vo Francúzsku 18,50 EUR a v Írsku 15,00 EUR. Príslušné sadzby boli v Taliansku v ten istý deň 63,75 EUR za tonu ťažkého palivového oleja s obsahom síry nad 1 % a 31,39 EUR za tonu ťažkého palivového oleja s obsahom síry menej ako 1 %.

3. DÔVODY NA ZAČATIE A PREDĹŽENIE KONANIA STANOVENÉHO V ČLÁNKU 88 ODS. 2 ZMLUVY

(15) Komisia vo svojich rozhodnutiach z 30. októbra 2001 o začatí konania stanoveného v článku 88 ods. 2 Zmluvy vyjadrila pochybnosti, pokiaľ ide o zlučiteľnosť pomoci podľa usmernení Spoločenstva o vnútroštátnej regionálnej pomoci ([12]) a najmä z hľadiska pravidiel týkajúcich sa prevádzkovej pomoci obsiahnutých v uvedených usmerneniach. Komisia vyjadrila aj pochybnosti, pokiaľ ide o zlučiteľnosť pomoci podľa usmernení Spoločenstva o štátnej pomoci na ochranu životného prostredia z roku 1994 ([13]) a usmernení z roku 2001 ([14]) (ďalej len „usmernenia o environmentálnej pomoci").

(16) Komisia v rozhodnutí 2006/323/ES vysvetlila, že podobné pochybnosti má aj, pokiaľ ide o obdobie od 1. januára 2004. Vzhľadom na to, že členské štáty a zainteresované strany nemali príležitosť predložiť svoje pripomienky k právnemu stavu vytvorenému smernicou 2003/96/ES, Komisia zastávala názor, že je vhodné predĺžiť konanie vo veci formálneho zisťovania.

4. PRIPOMIENKY FRANCÚZSKA, ÍRSKA A TALIANSKA A TRETÍCH STRÁN

(17) Členské štáty a príjemcovia väčšinou trvajú na pripomienkach, ktoré predložili už skôr a ktoré sú zhrnuté v odôvodneniach 26 až 56 rozhodnutia 2006/323/ES. Niektoré dôvody boli rozvedené podrobnejšie. Členské štáty okrem toho uvádzajú tieto pripomienky.

(18) Opatrenia nepredstavujú štátnu pomoc a táto skutočnosť je potvrdená smernicou 2003/96/ES. Sú v súlade s povahou a logikou príslušných daňových systémov. Ak by mali predstavovať štátnu pomoc, smernica 2003/96/ES výslovne povoľuje pomoc prinajmenšom do 31. decembra 2006. Uvedená smernica v každom prípade vytvorila prostredie s oprávnenými očakávaniami príjemcov. Požadovaním vrátenia pomoci sa porušuje aj zásada právnej istoty a zásada riadneho úradného postupu vzhľadom na rozpory s rozhodnutiami Rady, ktoré boli založené na návrhoch Komisie, značný odklad a spôsob, akým sa Komisia zaoberala prešetrovaním. Príjemcovia uskutočnili dlhodobé kapitálové investície, spoliehajúc sa na rozhodnutia Rady a smernicu. Komisii by bolo preto zabránené prijať rozhodnutie, ktoré je evidentne v rozpore s jej dlhodobým konaním.

(19) Pravidlá v smernici 2003/96/ES majú prednosť pred predpismi týkajúcimi sa štátnej pomoci. Komisia by mohla spochybniť platnosť opatrení iba podľa článku 18 ods. 1 smernice 2003/96/ES a nie podľa pravidiel týkajúcich sa štátnej pomoci. Uplatňovaním pravidiel štátnej pomoci by sa porušila zásada *effet utile*.

(20) Írsko a spoločnosť Aughinish tvrdia, že írske opatrenie predstavuje existujúcu pomoc a že Komisia si zle vykladá článok 15 nariadenia Rady (ES) č. 659/1999 z 22. marca 1999, ktorým sa ustanovujú podrobné pravidlá na uplatňovanie článku 93 Zmluvy o ES ([15]): po uplynutí 10-ročného vymedzeného obdobia nemohol byť list Komisie zo 17. júla 2000 aktom, ktorým sa prerušuje vymedzené obdobie, a opatrenie by predstavovalo existujúcu pomoc aj pre obdobie po 17. júli 1990. Tvrdia tiež, že hodnotenie Komisie, pokiaľ ide o charakter dohôd medzi Aughinish a írskymi orgánmi v roku 1970, je nesprávne: záväzné povinnosti boli prijaté pred pristúpením Írska k Spoločenstvám.

(21) Taliansko tvrdí, že opatrenie je úzko spojené s realizáciou environmentálnych cieľov súvisiacich s bremenom vyplývajúcim z výroby oxidu hlinitého. Spoločnosť Aughinish tvrdí, že oslobodenie je prinajmenšom v súlade s charakterom usmernení o environmentálnej pomoci a že *„jej boli bez ohľadu na skutočnosť, že neplatí ‚podstatnú časť dane', poskytnuté viac ako dostatočné stimuly na zlepšenie ochrany životného prostredia"*.

(22) Írsko tvrdí, že by bolo implementovalo alternatívne opatrenia od 1. januára 2004, keby bolo vedelo, že výnimka sa bude pravdepodobne považovať za nezlučiteľnú so spoločným trhom. Írsko sa odvoláva na možnosť rozšírenia rozsahu oslobodenia tak, aby zahŕňal ťažký palivový olej na dvojité používanie alebo dokonca až na energetické výrobky všeobecne určené na dvojité používanie. Podľa Írska sa týmto spôsobom mohlo oslobodenie premeniť na všeobecné opatrenie alebo na prijateľnú štátnu pomoc, napríklad, podľa usmernení o environmentálnej pomoci. Vzhľadom na tieto možnosti by retrospektívne vymáhanie bolo neprimerané. Írsko okrem toho zdôrazňuje, že spoločnosť Aughinish uskutočnila rôzne investície na základe oprávnených očakávaní, že výnimky budú pokračovať prinajmenšom do decembra 2006.

(23) Komisia by mala povoliť pomoc na základe hospodárskeho hodnotenia trhov s oxidom hlinitým a ich konkurenčnej štruktúry; toto hodnotenie by malo byť zamerané na účinky. Komisia by mala pri hodnotení štátnej pomoci zohľadniť vonkajšie aspekty konkurencieschopnosti, ako sa navrhuje v akčnom pláne štátnej pomoci. Boli jej poskytnuté podrobné informácie o trhoch.

(24) Komisia by mala zastaviť konanie vo veci formálneho zisťovania dovtedy, kým Súdny dvor nerozhodne o sporných záležitostiach, ktoré sú predmetom súčasných

([12]) Ú. v. ES C 74, 10.3.1998, s. 9.
([13]) Ú. v. ES C 72, 10.3.1994, s. 3.
([14]) Ú. v. ES C 37, 3.2.2001, s. 3.
([15]) Ú. v. ES L 83, 27.3.1999, s. 1. Nariadenie naposledy zmenené a doplnené nariadením (ES) č. 1791/2006 (Ú. v. EÚ L 363, 20.12.2006, s. 1).

námietok proti rozhodnutiu 2006/323/ES. Aughinish okrem toho tvrdí, že nebolo vhodné, že Komisia prijala rozhodnutie o predĺžení konania podľa článku 88 ods. 2 prostredníctvom odôvodnenia k rozhodnutiu 2006/323/ES. Komisia mala prijať samostatné rozhodnutie.

(25) EAA nepredložilo žiadne pripomienky okrem už predtým uvedených vecí, ktoré sú zhrnuté v odôvodnení 50 rozhodnutia 2006/323/ES.

(26) Pripomienky od členských štátov a príjemcov sa značne zhodujú s ich výpoveďami na Súdnom dvore pri prejednávaní námietok proti rozhodnutiu 2006/323/ES ([16]).

5. HODNOTENIE

5.1. Obavy súvisiace s procesnými pochybeniami vznesené stranami

(27) Strany tvrdia, že Komisia by mala zastaviť konanie vo veci formálneho zisťovania dovtedy, kým Súdny dvor nerozhodne v sporných otázkach, ktoré sú predmetom súčasných námietok proti rozhodnutiu 2006/323/ES ([17]). Uvedené rozhodnutie sa však týka obdobia do 31. decembra 2003, zatiaľ čo toto rozhodnutie sa týka obdobia od 1. januára 2004. Okrem toho sa predpokladá, že toto rozhodnutie platí, až kým nebude zrušené súdom prvého stupňa. Z tohto dôvodu a vzhľadom na pokračujúce narušovanie hospodárskej súťaže, ktorú štátna pomoc predstavuje, Komisia nevidí dôvod na zastavenie uzavretia konania.

(28) Komisia neprijala rozhodnutie o predĺžení konania podľa článku 88 ods. 2 iba poukázaním naň v odôvodnení. Predĺženiu bola venovaná osobitná pozornosť v závere preambuly rozhodnutia 2006/323/ES. Rozhodnutie začať konanie vo veci zisťovania podľa článku 88 ods. 2 Zmluvy má formu listu členskému štátu, a preto si nevyžaduje použiť štruktúru normatívneho rozhodnutia s operatívnou časťou a očíslovanými článkami. Z námietok proti rozhodnutiu 2006/323/ES a doručených pripomienok k predĺženiu konania je jasné, že zainteresované strany boli schopné vziať plne na vedomie všetky aspekty obsahu uvedeného rozhodnutia.

5.2. Existencia štátnej pomoci od 1. januára 2004

(29) V článku 87 ods. 1 Zmluvy sa stanovuje, že „akákoľvek pomoc poskytnutá členským štátom alebo akoukoľvek formou zo štátnych prostriedkov, ktorá narúša hospodársku súťaž alebo hrozí, že naruší hospodársku súťaž tým, že zvýhodňuje určité podniky alebo výrobu určitých druhov tovaru, je nezlučiteľná so spoločným trhom, pokiaľ ovplyvňuje obchod medzi členskými štátmi“.

([16]) Pozri poznámku pod čiarou č. 7.

([17]) Pozri poznámku pod čiarou č. 7.

(30) Je zrejmé, že výnimky sa financujú zo štátnych prostriedkov, keďže štát sa zrieka určitej sumy peňazí, ktorú by inak získal.

(31) Ako je uvedené v odôvodneniach 60, 61 a 62 rozhodnutia 2006/323/ES, opatrenia poskytujú príjemcom výhodu a možno predpokladať, že ovplyvňujú obchod v rámci Spoločenstva a narúšajú hospodársku súťaž alebo ju jej narušením ohrozujú. Oslobodením od spotrebnej dane sa znižuje cena jedného dôležitého vstupu, a oslobodenie teda poskytuje výhodu príjemcom, ktorí sa nachádzajú v priaznivejšom finančnom postavení ako iné podniky používajúce minerálne oleje v iných odvetviach alebo regiónoch. Na tejto skutočnosti nič nemení ani to, že konkurenti v odvetví oxidu hlinitého v iných členských štátoch nemusia podliehať podobným daniam a že príjemcovia vynaložili prostriedky na zmiernenie vplyvu svojej výroby na životné prostredie.

(32) Opatrenia napomáhajú *určitým* podnikom, pretože sa vzťahujú iba na spoločnosti, ktoré používajú ťažký palivový olej pri výrobe oxidu hlinitého a v každom členskom štáte v skutočnosti existuje iba jedna spoločnosť, ktorá využíva výhody tejto výnimky či oslobodenia: Aughinish v regióne Shannon, Eurallumina na Sardínii a Alcan v Gardanne. Z dôvodov uvedených v odôvodneniach 33 až 40 sa tieto výnimky nemôžu považovať za odôvodnené charakterom a všeobecnou štruktúrou príslušných daňových systémov v energetike.

(33) Dvojité použitie, nepalivové používanie energie a mineralogické procesy nespadajú pod pôsobnosť smernice 2003/96/ES a od 1. januára 2004 sa mohli členské štáty rozhodnúť, či zdaňovať alebo nezdaňovať takéto používanie. Výnimka v zdaňovaní uvedeného používania energie *môže* v skutočnosti predstavovať všeobecné opatrenie, ktoré nezahŕňa štátnu pomoc, ak je v súlade s charakterom a logikou vnútroštátneho daňového systému. V odôvodnení 22 v preambule smernice 2003/96/ES sa uvádza, že *„energetické výrobky by mali v prípade používania ako vykurovacie palivo alebo motorové palivo primárne podliehať právnemu rámcu Spoločenstva; v uvedenom rozsahu je v povahe a logike daňovej sústavy vylučovať z oblasti pôsobnosti právneho rámca dvojité používanie a nepalivové používanie energie, rovnako ako mineralogických postupov.“*

(34) Rada a Komisia po prijatí smernice 2003/96/ES okrem toho spoločne vyhlásili ([18]):*„Energetické výrobky by mali primárne podliehať právnemu rámcu Spoločenstva, keď sa používajú ako vykurovacie palivo alebo motorové palivo. Možno usudzovať, že je v povahe a logike daňového systému vylučovať z rozsahu pôsobnosti právneho rámca dvojité používanie a nepalivové používanie energie, ako aj mineralogické procesy. Členské štáty môžu teda pre každé použitie prijať alebo neprijať*

([18]) Addendum au projet de process verbal, 14140/03, 24.11.2003, http://register.consilium.eu.int/pdf/en/03/st14/st14140-ad01.en03.pdf.

opatrenia na zdanenie, alebo uplatniť úplné alebo čiastočné zdanenie. K elektrickej energii používanej podobnými spôsobmi by sa malo pristupovať na rovnakom základe. Výnimky zo všeobecného systému alebo diferenciácie v rámci tohto systému, ktoré sú odôvodnené charakterom alebo všeobecnou štruktúrou daňového systému, nepredstavujú štátnu pomoc."

(35) Rada tiež uviedla, že „*Rada okrem toho uvádza, že si uvedomuje právnu situáciu vyplývajúcu z prijatia smernice, pokiaľ ide o pravidlá Zmluvy týkajúce sa štátnej pomoci, rovnako to uviedla Komisia na zasadnutí Pracovnej skupiny pre daňové otázky 14. novembra 2002.*" V pracovnom dokumente útvarov Komisie, o ktorom sa rokovalo na uvedenom zasadnutí ([19]), Komisia vysvetlila pojem všeobecných opatrení, a síce že situácia v každom jednotlivom členskom štáte sa musí analyzovať, aby sa definoval všeobecný systém spotrebnej dane uplatňovaný na vnútroštátnej úrovni, a tiež uviedla, že „*návrh smernice o zdaňovaní energií obsahuje početné možnosti, ktoré znemožňujú vopred určiť, či spôsob, akým budú uplatňované členskými štátmi, bude dôvodom na vznik štátnej pomoci v zmysle článku 87*". Odôvodnenie 32 preambuly a článok 26 ods. 2 smernice 2003/96/ES zodpovedajúcim spôsobom pripomínajú členským štátom povinnosť oznamovať štátnu pomoc stanovenú v článku 88 ods. 3 Zmluvy.

(36) V tomto osobitnom prípade Francúzsko, Írsko a Taliansko, ani žiadny z príjemcov nepreukázali, že oslobodenie je v súlade s povahou a logikou vnútroštátnych daňových systémov. Nikto z nich, napríklad, nevysvetlil, či bolo oslobodené dvojité používanie energetických výrobkov pri iných výrobných postupoch, a ak nebolo, nikto z nich nevysvetlil základné dôvody. Nikto z nich ani nevysvetlil, ako sa výnimky porovnávajú s vnútroštátnymi daňami z elektrickej energie používanej najmä na účely chemickej redukcie a v elektrolytických a metalurgických procesoch a pri používaní energie na mineralogické procesy, ktoré predstavujú iné účely použitia, ktoré nespadajú do rozsahu pôsobnosti smernice 2003/96/ES podľa jej článku 2 ods. 4 písm. b).

(37) Taliansko vysvetlilo, že ak by akýkoľvek priemyselný subjekt požiadal o rovnakú výhodu, nenarazil by na žiadnu prekážku pri svojom prístupe na príslušný trh. Nie je však jasné, čo sa presne myslí týmto vyhlásením a či to znamená, že by sa rovnaká výhoda mohla poskytnúť aj akémukoľvek inému priemyselnému odvetviu, ktoré nepôsobí v oblasti výroby oxidu hlinitého. V každom prípade by sa výhoda neposkytla automaticky, ako v prípade oxidu hlinitého. Pokiaľ ide o dôvody oslobodenia, Taliansko sa, napríklad, vo svojom liste zo 7. decembra 2000 odvolalo na „*uznanie ostrova (Sardínia) za silne znevýhodnený región a možné negatívne vplyvy na zamestnanosť*" („*reconoscimento dell'isola (Sardegna) quale area fortemente disagiata, ed i possibili effetti negative sull'occupazione*".)

([19]) Pracovný dokument útvarov Komisie – aspekty štátnej pomoci v návrhu smernice Rady o zdaňovaní energie, SEK(2002) 1142, 24.10.2002. Rovnaké znenie sa už objavilo skôr v správe k záverom Rady Ecofin a Rady (poznámka predsedníctva k Rade Coreper/Ecofin, 13.12.2001, 14640/01, FISC 255, 30.11.2001). Pozri aj odôvodnenie 63 rozhodnutia zo 7. novembra 2005.

(38) Pokiaľ ide o oslobodenie v prípade Írska, článok 100 finančného zákona z roku 1999 obsahuje niektoré ďalšie osobitné oslobodenia, tie však v rámci celkovej logiky systému neposkytujú oslobodenie v prípade výroby oxidu hlinitého. Skôr z neho vyplýva, že oslobodenie v prípade oxidu hlinitého je osobitným oslobodením popri ďalších osobitných oslobodeniach, ako je potvrdené aj v preambule zákona ([20]). Írsky zákon okrem toho vylučuje potenciálne nové subjekty z oslobodenia od dane v prípade, že dvojité používanie energie sa týka iných výrobných procesov. Vzhľadom na írsku situáciu spoločnosť Aughinish uznáva, že „*sa nedomnieva, že existujú akékoľvek ďalšie takéto odvetvia (ktoré majú taký prospech zo zníženia spotrebnej dane ako odvetvie výroby oxidu hlinitého)*" a „*nie si je vedomá ani žiadnych údajných tvrdení o diskriminácii*". Tým sa skôr potvrdzuje selektívna povaha opatrenia.

(39) Francúzske orgány vo svojom liste zo 7. augusta 1998 uvádzajú, že požiadali o výnimku zo smernice 92/81, aby „zaviedli systém spotrebnej dane, ktorý neoslabuje *sektor*" („*pour pouvoir instaurer un regime d'accise non pénalisant pour le secteur*") (pridaný dôraz). Oslobodenie by sa obmedzilo na opätovné vytvorenie konkurenčných podmienok medzi spoločnosťou Péchiney, ktorú prevzala spoločnosť Alcan, a ostatnými výrobcami v Spoločenstve. Článok 265a Colného kódexu neobsahuje podobné ustanovenia týkajúce sa používania energie v iných odvetviach.

(40) Členské štáty a príjemcovia v skutočnosti neurčili žiadnu celkovú logiku svojich príslušných daňových systémov. Na základe informácií, ktoré mala Komisia k dispozícii, je jasné, že dôvody na udelenie pomoci sa odvodzujú skôr z okolností výroby oxidu hlinitého v príslušných špecifických regiónoch. Tieto argumenty nie sú odvodené z charakteru a logiky príslušných vnútroštátnych daňových systémov. Komisia preto dospela k záveru, že oslobodenia sú naďalej veľmi selektívne, podporujú výrobu špecifického výrobku a *de facto* konkrétne podniky a nemôžu sa odôvodniť logikou vnútroštátnych daňových systémov.

(41) Záver je taký, že dané oslobodenia predstavujú štátnu pomoc.

5.3. **Nová pomoc, neexistujúca pomoc**

(42) Ako bolo vysvetlené v odôvodneniach 65 – 70 rozhodnutia 2006/323/ES, pomoc poskytnutá od 1. januára 2004 nepredstavuje existujúcu pomoc v zmysle článku 1 písm. b) nariadenia (ES) č. 659/1999.

(43) Tvrdenie Írska a spoločnosti Aughinish, že oslobodenia predstavujú predvstupovú pomoc, je v rozpore s listom z mája 1983, v ktorom Írsko uznalo, že pomoc sa musí oznamovať v zmysle článku 88 ods. 3 Zmluvy. Okrem toho záväzok poskytnúť oslobodenie nie je to isté, ako skutočne

([20]) Pozri odôvodnenie 10.

poskytnúť pomoc pred pristúpením. Príslušné právne predpisy sa nakoniec po pristúpení zásadne upravili.

(44) Ako bolo vysvetlené v odôvodnení 70 rozhodnutia 2006/323/ES, pomoc poskytnutá Írskom do 17. júla 1990 predstavuje existujúcu pomoc na základe vymedzeného obdobia stanoveného v článku 15 nariadenia (ES) č. 659/1999. Uplynutie 10-ročného vymedzeného obdobia neznamená, že celá pomoc po uplynutí tohto obdobia predstavuje tiež existujúcu pomoc. V roku 1983 nebola spoločnosti Aughinish poskytnutá pomoc raz a navždy. Zákonný nástroj uzákonený Írskom na poskytnutie výnimky je vyjadrený vo všeobecnosti ako oslobodenie v prípade výroby oxidu hlinitého, čiže podľa súčasnej legislatívy by sa oslobodenie rozšírilo na akéhokoľvek iného výrobcu oxidu hlinitého, ktorý by začal s výrobou v Írsku. Oslobodenie pre Aughinish nebolo okrem toho v čase prijatia zákonného nástroja definované, ani sa v tom čase nedala určiť jeho hodnota: v zákonnom nástroji nebol definovaný vývoj sadzieb spotrebnej dane, od ktorých bola spoločnosť Aughinish oslobodená, ani trvanie uvedeného oslobodenia. Oslobodenie preto spadá pod definíciu schémy pomoci v článku 1 písm. d) nariadenia (ES) č. 659/1999, ktorá znamená „akýkoľvek akt, na základe ktorého bez potreby ďalších vykonávacích opatrení možno udeliť individuálnu pomoc podnikom definovaným v rámci aktu všeobecným a abstraktným spôsobom“. Pomoc preto pozostáva zo série udelení pomoci poskytnutých spoločnosti Aughinish zakaždým, keď uskutočňovala colné konanie, ktoré by pri neexistencii oslobodenia viedlo k povinnosť zaplatiť spotrebnú daň. Pomoc poskytnutá od 17. júla 1990 preto nepredstavuje existujúcu pomoc podľa článku 15 nariadenia (ES) č. 659/1999.

5.4. Zlučiteľnosť pomoci poskytnutej od 1. januára 2004

5.4.1. *Zlučiteľnosť podľa pravidiel týkajúcich sa environmentálnej pomoci*

(45) Komisia preskúmala, či pomoc poskytnutá Francúzskom, Írskom a Talianskom od 1. januára 2004 spĺňa podmienky výnimky zo zákazu štátnej pomoci, ktorá je obsiahnutá v článku 87 ods. 1 Zmluvy. Pomoc spočíva v oslobodení od dane z energie a takéto zdaňovanie nie je určené iba na zvýšenie financovania v prípade orgánov, ale aj na zníženie spotreby energie, a tým na ochranu životného prostredia. Usmernenia o environmentálnej pomoci z roku 2001 obsahujú pravidlá týkajúce sa oslobodení od environmentálnych daní. Z dôvodov rovnakého zaobchádzania, transparentnosti a právnej istoty sú tieto pravidlá pre Komisiu záväzné.

(46) Pokiaľ ide o obdobie od 1. januára 2004, v oddiele E.3.2, odôvodneniach 47 – 52 usmernení o environmentálnej pomoci z roku 2001 sú stanovené pravidlá, ktoré sa vzťahujú na každú prevádzkovú pomoc vo forme zníženia dane alebo oslobodenia od dane. Ako bolo vysvetlené v odôvodneniach 73 a 74 rozhodnutia 2006/323/ES, aby sa spotrebné dane z minerálnych olejov mohli považovať za environmentálne dane, musia sa považovať za existujúce dane v zmysle bodu 51.2 usmernení, musia mať zreteľný pozitívny vplyv z hľadiska ochrany životného prostredia v zmysle bodu 51.2 písm. a) a musia sa považovať za dane, o ktorých sa rozhodlo v čase, keď bola prijatá spotrebná daň. V dôsledku toho je možno uplatniť ustanovenia bodu 51.1 v súlade s bodom 51.2 usmernení.

(47) Podľa bodu 51.1 sa môže povoliť oslobodenie od dane vzťahujúce sa na 10-ročné obdobie. Po uplynutí takéhoto obdobia a v súlade s bodom 23 usmernení o environmentálnej pomoci je na členských štátoch, či predĺženie daných opatrení oznámia Komisii, ktorá môže pri analýze postupovať v zmysle tohto bodu, zohľadňujúc pozitívne výsledky dosiahnuté z hľadiska životného prostredia prostredníctvom prijatia týchto daní. Oslobodenia v prípade Írska a Talianska boli v tomto prípade poskytované od roku 1993 a v prípade Francúzska od roku 1997, čo znamená, že opatrenia platia viac ako 10 rokov.

(48) Žiadny z členských štátov nepotvrdil, ani nepoprel, že oslobodenia sa budú naďalej uplatňovať aj po 31. decembri 2006. Žiadny z týchto členských štátov neuviedol pre v súčasnosti uplatňované oslobodenia existenciu iného časového obmedzenia, ako je 31. december 2006, dátum, ktorý nie je na základe daňových právnych predpisov Spoločenstva záväzným obmedzením, keďže oslobodenia nespadajú pod pôsobnosť smernice 2003/96/ES. Žiadny z členských štátov neoznámil ani predĺženie daného opatrenia na základe usmernení o environmentálnej pomoci. Zdá sa, že ani ustanovenia v daňových právnych predpisoch príslušných členských štátov neobsahujú takéto obmedzenia. Komisia zastáva názor, že v tomto prípade sú stále prítomné skutočnosti uvedené v bode 23 usmernení. Komisia by preto podľa bodu 51.1 usmernení mohla povoliť ďalšiu pomoc, ale iba pod podmienkou, že bude podliehať časovému obmedzeniu v dĺžke maximálne 10 rokov.

(49) Ako bolo vysvetlené v odôvodnení 75 rozhodnutia 2006/323/ES, podmienky na uplatnenie bodu 51.1 písm. a) usmernení o environmentálnej pomoci nie sú splnené, a preto sa v tomto prípade môžu uplatňovať iba ustanovenia bodu 51.1 písm. b).

(50) Zdaňovanie minerálnych olejov určených na dvojité použitie, nepalivové použitie a mineralogické procesy nespadá od 1. januára 2004 pod pôsobnosť harmonizovaných opatrení Spoločenstva, a preto sa oslobodenia od uvedeného dátumu týkajú vnútroštátnych daní uložených pri neexistencii dane Spoločenstva v zmysle druhej zarážky bodu 51.1 písm. b) usmernení o environmentálnej pomoci. V uvedenom ustanovení sa vyžaduje, aby spoločnosti využívajúce oslobodenia platili „*podstatnú časť*“ vnútroštátnej dane. Je to z dôvodu, aby spoločnosti boli stále motivované skvalitňovať svoj prístup k životnému prostrediu To vyplýva zo znenia bodu 51.1 písm. b) prvá zarážka usmernení, ktorým sa povoľujú daňové úľavy zo zharmonizovanej dane, ak príjemcovia platia viac ako sú minimálne sadzby Spoločenstva, *„aby sa firmám poskytol stimul na zlepšovanie ochrany životného prostredia“*. To platí aj v prípade, keď vnútroštátna daň je výrazne vyššia ako porovnateľné dane v (niektorých) iných členských štátoch,

ako to bolo v prípade Talianska. V praxi Komisia ([21]) zistila, že za podstatnú časť možno vo všeobecnosti pokladať 20 % vnútroštátnej dane alebo minimum Spoločenstva, ktoré sa vzťahuje na iné použitia energie, ktoré spadajú pod pôsobnosť smernice 2003/96/ES (15 EUR za tonu), hoci minimum Spoločenstva sa nevzťahuje na naše predmetné použitie energie. Komisia preto zastáva názor, že iba oslobodenie nad 20 % vnútroštátnej dane alebo nad 15 EUR za tonu, podľa toho, ktorá z týchto dvoch hodnôt je nižšia, možno považovať za zlučiteľné so spoločným trhom; oslobodenie do úrovne 20 % alebo do 15 EUR za tonu predstavuje pomoc nezlučiteľnú so spoločným trhom.

5.4.2. *Zlučiteľnosť pomoci podľa článku 87 ods. 3 písm. a) Zmluvy a podľa iných ustanovení*

(51) Z dôvodov vysvetlených v odôvodneniach 78 až 81 a 82 až 86 rozhodnutia 2006/323/ES sa pomoc nemôže považovať za zlučiteľnú so spoločným trhom podľa článku 87 ods. 3 písm. a) Zmluvy, ani sa na ňu nevzťahujú výnimky stanovené v článku 87 ods. 2 a 3 Zmluvy.

(52) Založiť hodnotenie na oddiele E.3.2 usmernení o environmentálnej pomoci je vhodné, pretože pravidlá v uvedenom oddiele zohľadňujú hospodárske faktory, najmä riziko straty medzinárodnej konkurencieschopnosti v dôsledku chýbajúcej daňovej harmonizácie, a dokonca povoľujú určitým firmám úplné oslobodenie za predpokladu, že uzavrú dohodu s príslušným členským štátom s cieľom zlepšiť svoj ekologický charakter. V týchto prípadoch však neboli uzavreté žiadne takéto dohody, a preto sa úplné oslobodenie od dane nemôže odôvodniť podľa bodu 51.1 písm. a) usmernení o environmentálnej pomoci. Informácie o trhoch s oxidom hlinitým, ktoré boli poskytnuté Komisii, však potvrdzujú, že povolenie hlavnej časti pomoci je primerané a ako už bolo uvedené, môže sa odôvodniť podľa bodu 51 ods. 1 písm. b) usmernení o environmentálnej pomoci celkovými pozitívnymi výsledkami dosiahnutými z hľadiska životného prostredia prostredníctvom prijatia takejto dane. Toto povolenie je však podmienené tým, že príjemcovia zaplatia viac, ako sú minimálne sadzby Spoločenstva alebo podstatnú časť vnútroštátnej dane, čo sa považuje za nevyhnutné na to, aby firmy zostali motivované skvalitňovať ochranu životného prostredia. Neexistujú žiadne dôvody na spoliehanie sa na iné ustanovenia v iných oznámeniach Komisie, pokiaľ ide o časť pomoci, ktorá sa nemôže považovať za zlučiteľnú na základe usmernení o environmentálnej pomoci.

([21]) Pozri, napríklad, rozhodnutie Komisie z 30. júna 2004 vo veci C42/2003 (Ú. v. EÚ L 165, 25.6.2005, s. 21), rozhodnutie z 13. februára 2002 vo veci N449/01 (Ú. v. ES C 137, 8.6.2002, s. 24), rozhodnutie z 11. decembra 2002 vo veci N74/A/2002 (Ú. v. EÚ C 104, 30.4.2003, s. 9) a rozhodnutie z 11. decembra 2001 vo veciach NN3A/2001 a NN4A/2001 (Ú. v. EÚ C 104, 30.4.2003, s. 10). Tieto prípady sú osobitne dôležité, pretože sa tiež týkali oslobodení od daní z energie. Istý náznak toho, čo by Komisia mohla považovať za príliš nedostatočné, sa na druhej strane nachádza v rozhodnutí Komisie o čiastočnom vrátení dane z odpadových vôd v Dánsku, rozhodnutie z 3.apríla 2002 vo veci NN30/A-C/2001 (Ú. v. ES C 292, 27.11.2002, s. 6).

(53) Keďže neexistujú žiadne ďalšie dôvody na to, aby sa pomoc považovala za zlučiteľnú so spoločným trhom, jedinou pomocou, ktorú možno považovať za zlučiteľnú, je časť pomoci, ktorá je v súlade s usmerneniami o environmentálnej pomoci, ako je uvedené v odôvodnení 50.

6. VYMÁHANIE NEZLUČITEĽNEJ POMOCI

(54) Podľa článku 14 ods. 1 nariadenia (ES) č. 659/1999 musí Komisia v prípade prijatia negatívnych rozhodnutí v prípadoch neoprávnene poskytnutej pomoci rozhodnúť, že príslušný členský štát má prijať všetky nutné opatrenia na vymáhanie pomoci od príjemcu.

(55) V odôvodneniach 95 – 100 rozhodnutia 2006/323/ES je vysvetlené, prečo zásady ochrany oprávnených očakávaní a právnej istoty alebo akákoľvek iná všeobecná zásada právnych predpisov Spoločenstva zabraňujú vymáhať nezákonnú a nezlučiteľnú pomoc od príjemcov, ktorá bola poskytnutá do 2. februára 2002. V odôvodneniach 101 a 102 rozhodnutia je však vysvetlené, prečo tieto zásady nebránia vymáhať nezákonnú a nezlučiteľnú pomoc poskytnutú od 3. februára 2002 do 31. decembra 2003. Argumenty v týchto dvoch odôvodneniach sú rovnako uplatniteľné, pokiaľ ide o pomoc poskytnutú od 1. januára 2004.

(56) Príprava a prijatie smernice 2003/96/ES nemohli okrem toho viesť k vzniku oprávnených očakávaní na strane príjemcov, ani tým nemožno vylúčiť vymáhanie na základe zásady právnej istoty. Odôvodnenie 32 preambuly smernice sa odvoláva na povinnosť členských štátov stanovenú v článku 88 ods. 3 Zmluvy oznamovať štátnu pomoc a výslovne sa v ňom stanovuje, že smernica „*neovplyvňuje výsledok žiadneho budúceho konania vo veci štátnej pomoci, ktoré sa môže uskutočniť v súlade s článkom 87 a 88 Zmluvy*“. Odkaz na akékoľvek *budúce* konanie vo veci štátnej pomoci v uvedenom odôvodnení sa nemôže chápať ako povolenie pomoci podliehajúcej konaniu, ktoré sa už začalo v čase, keď bola prijatá smernica. V skutočnosti také isté vyjadrenie sa už objavilo v odôvodnení 6 preambuly rozhodnutia 2001/224/ES, ktorým sa predĺžili výnimky až do konca roka 2006. V dôvodovej správe, ktorá sprevádza návrh Komisie na uvedené rozhodnutie ([22]), sa uvádza, že „*Komisia navrhuje (…) predĺžiť na dvojročné obdobie (…) výnimky, ktoré vyžadujú podrobné preskúmanie, najmä z hľadiska pravidiel štátnej pomoci (…) Nič v tomto rozhodnutí však nepreváži požiadavku, aby členské štáty oznamovali Komisii prípady potenciálnej štátnej pomoci podľa článku 88 Zmluvy. Takéto oznámenia budú preskúmané na základe podmienok článku 87 Zmluvy*“. Komisia okrem toho požiadala členské štáty už v lete 2000, aby oznámili uvedené opatrenia.

([22]) KOM(2000) 678.

(57) V odôvodnení 22 preambuly smernice 2003/96/ES sa uvádza, že: *„energetické výrobky by mali v prípade používania ako vykurovacie palivo alebo motorové palivo primárne podliehať právnemu rámcu Spoločenstva. V uvedenom rozsahu je v povahe a logike daňovej sústavy vylučovať z oblasti pôsobnosti právneho rámca dvojité používanie a nepalivové používanie energetických výrobkov, rovnako ako mineralogických postupov. (…)“*. Uvedené odôvodnenie, hoci sa neodvoláva na články 87 a 88 Zmluvy, sa nemôže chápať ako obmedzenie konceptu štátnej pomoci stanoveného v článku 87 ods. 1 Zmluvy. Komisia vysvetlila pojem všeobecných opatrení v pracovnom dokumente útvarov Komisie, v ktorom sa vysvetlilo: *„V tejto veci sa musí analyzovať situácia v každom jednotlivom členskom štáte, aby sa definoval všeobecný systém spotrebnej dane uplatňovaný na vnútroštátnej úrovni.“* ([23]) O uvedenom dokumente sa rokovalo na zasadnutí pracovnej skupiny Rady 14. novembra 2002. Dokument ďalej vysvetľuje podmienky, za akých sa pomoc vo forme daňových opatrení môže považovať za zlučiteľnú so spoločným trhom. Zápisnica zo zasadania Rady z 27. októbra 2003, na ktorom bola prijatá smernica 2003/96/ES, sa výslovne odvoláva na vysvetlenia uvedené počas zasadnutia pracovnej skupiny Rady 14. novembra 2002.

(58) Hoci „dvojité používanie energie“ nespadá pod pôsobnosť smernice 2003/96/ES, v článku 18 smernice sa povoľuje, aby členské štáty naďalej uplatňovali výnimky uvedené v prílohe k tejto smernici. Uvedená príloha obsahuje tri výnimky, ktorých sa týka toto rozhodnutie, na obdobie predpokladané v poslednom predĺžení v roku 2001, to znamená do 31. decembra 2006. Povolenie však nie je povolením podľa pravidiel štátnej pomoci, ktoré je Komisia oprávnená uplatňovať. Naopak, tým sa presne preukazuje potenciálny význam odôvodnenia 32. Dôvod, ktorý uviedli členské štáty a príjemcovia, že povolenie Rady prevažuje nad konaním vo veci štátnej pomoci, je nesprávny.

(59) Po prijatí smernice 2003/96/ES Komisia a Rada spoločne vyhlásili, že *„Komisia by mala zájsť čo najďalej, aby zabezpečila, že opatrenia prijaté členskými štátmi v súlade s oslobodeniami a daňovými úľavami stanovenými v smernici budú považované za zlučiteľné s pravidlami štátnej pomoci“*. Komisia musí samozrejme konať v rámci platných pravidiel štátnej pomoci, v tomto prípade, najmä v rámci usmernení o environmentálnej pomoci. Toto vyhlásenie sa v každom prípade nevzťahuje na oslobodenia, ktorých sa týka toto rozhodnutie, pretože nespadajú pod pôsobnosť smernice.

(60) Smernica 2003/96/ES, pracovný dokument útvarov Komisie a už uvedené spoločné vyhlásenie Komisie a Rady nikdy nepotvrdili neexistenciu nezlučiteľnej štátnej pomoci. Je potrebné pripomenúť, že Komisia začala konanie stanovené v článku 88 ods. 2 a akákoľvek zainteresovaná strana mohla požiadať Komisiu, aby prijala konečné rozhodnutie. Začatím konania podľa článku 88 ods. 2 sa zrušila ďalšia existencia oprávnených očakávaní (ak vôbec nejakých), pokiaľ ide o neexistenciu nezlučiteľnej pomoci.

(61) Rozhodnutie 2001/224/ES a predchádzajúce rozhodnutia Rady týkajúce sa oslobodení neboli rozhodnutiami o štátnej pomoci. Komisia v skutočnosti už dlho vyjadruje pochybnosti o zlučiteľnosti oslobodení s pravidlami štátnej pomoci.

(62) Pokiaľ ide o trvanie konania a zisťovania v tomto prípade, Komisia považovala za nutné počkať na prijatie smernice 2003/96/ES a predĺžiť konanie rozhodnutím 2006/323/ES, aby zistila názory členských štátov na situáciu v každom členskom štáte vyplývajúcu z transpozície smernice 2003/96/ES, ktorá povolila mnoho možných výsledkov. „Opatrný podnikateľ“ by si mal v každom prípade uvedomiť že keď sa začne zisťovať, či pomoc nebola poskytnutá neoprávnene a ak sa potom zistí, že pomoc nie je zlučiteľná so Zmluvou, je takmer nevyhnutným dôsledkom, že Komisia nariadi vymáhanie pomoci. Členské štáty a príjemcovia mohli naliehať, aby Komisia uzavrela konanie skôr, ak chceli zvažovať, či sú ich alternatívne investície alebo alternatívne opatrenia v súlade s usmerneniami o environmentálnej pomoci.

(63) Z týchto dôvodov nemôžu mať príjemcovia žiadne oprávnené očakávania zabraňujúce vymáhaniu nezlučiteľnej štátnej pomoci po 31. decembri 2003, ani nie je vymáhanie vylúčené na základe zásady právnej istoty.

7. ZASTAVENIE VYPLÁCANIA ZLUČITEĽNEJ POMOCI

(64) Súdny dvor vo svojom rozsudku vo veci C-355/95P, *Textilwerke Deggendorf GmbH (TWD) verzus Komisia* uviedol, že *„keď Komisia skúma zlučiteľnosť štátnej pomoci so spoločným trhom, musí zohľadniť všetky príslušné faktory vrátane, v prípade potreby, okolností, ktoré už boli zohľadnené v predchádzajúcom rozhodnutí, ako aj povinností, ktoré sa mohli uvedeným rozhodnutím uložiť členskému štátu“*. Podľa Súdneho dvora by zlučiteľnosť novej pomoci mohla závisieť od existencie predchádzajúcej neoprávnenej pomoci, ktorá nebola vrátená, pretože kumulatívny účinok pomoci mohol výrazne narušiť hospodársku súťaž na spoločnom trhu. Komisia má preto pri prešetrovaní zlučiteľnosti štátnej pomoci so spoločným trhom právomoc zohľadniť kumulatívny účinok tejto pomoci so starou pomocou aj skutočnosť, že takáto stará pomoc nebola vrátená ([24]).

(65) Preto pri uplatňovaní tohto precedenčného práva Komisia pri hodnotení opatrenia novej pomoci zohľadňuje skutočnosť, že príjemcovia možno nesplnili predchádzajúce rozhodnutia Komisie, v ktorých im bolo nariadené vrátiť neoprávnene poskytnutú a nezlučiteľnú pomoc. V takýchto

([23]) Pozri poznámku pod čiarou č. 17.

([24]) [1997] ECR I-2549, odseky 25 až 27.

prípadoch Komisia skúma účinky kombinácie novej pomoci so starou nezlučiteľnou pomocou, ktorá ešte nebola vrátená, na príjemcov.

(66) Francúzsko, Írsko a Taliansko ešte účinne nevymohli pomoc, ktorú Komisia vo svojom rozhodnutí 2006/323/ES ([25]) považovala za nezlučiteľnú. Sumy, ktoré sa majú vrátiť, tak, ako ich vypočítali členské štáty bez úroku, predstavujú 786 668 EUR v prípade Francúzska, 8 095 881,43 EUR v prípade Írska a 6 612 489,02 EUR v prípade Talianska. V tomto rozhodnutí sa okrem toho stanovila nezlučiteľná pomoc poskytnutá na dodatočné obdobie, ktorá by sa mala tiež vrátiť. Kumulácia týchto súm pomoci s inak zlučiteľnou pomocou by naďalej narušovala hospodársku súťaž v rozsahu, ktorý je v rozpore so spoločným záujmom, a nezistili sa žiadne dôvody na opodstatnenie takéhoto narušenia. Akákoľvek platba zlučiteľnej pomoci opísaná v bode 50 by sa preto mala pozastaviť dovtedy, kým príjemcovia nevrátia všetku nezlučiteľnú pomoc.

8. ZÁVER

(67) Dospelo sa k záveru, že oslobodenia od spotrebnej dane z ťažkých palivových olejov používaných pri výrobe oxidu hlinitého poskytnuté Francúzsku, Írsku a Taliansku od 1. januára 2004 predstavujú štátnu pomoc v zmysle článku 87 ods. 1 Zmluvy. Pomoc je čiastočne nezlučiteľná so spoločným trhom, pretože príjemcovia nezaplatili podstatnú časť dane. Časť oslobodenia, ktorá presahuje buď 20 % daňovej sadzby, ktorá by sa inak bola mala zaplatiť, alebo 15,00 EUR za 1 000 kg podľa toho, ktorá z týchto hodnôt je nižšia, sa môže považovať za pomoc zlučiteľnú so spoločným trhom pod podmienkou, že je udelená na maximálne obdobie 10 rokov, po ktorom sa musí zlučiteľnosť pomoci preskúmať. Zostávajúca pomoc by sa mala vyhlásiť za nezlučiteľnú so spoločným trhom.

(68) Od Francúzska, Írska a Talianska by sa malo vyžadovať, aby prijali všetky nutné opatrenia na vymáhanie nezlučiteľnej pomoci poskytnutej od 1. januára 2004 od príjemcov.

(69) Od Francúzska, Írska a Talianska by sa malo vyžadovať, aby pozastavili uplatňovanie oslobodení dovtedy, kým nevymôžu od príslušných príjemcov pomoc, ktorá sa v rozhodnutí 2006/323/ES a v tomto rozhodnutí považuje za nezlučiteľnú so spoločným trhom.

(70) Francúzske, írske a talianske orgány by mali okamžite zaslať kópiu tohto rozhodnutia príjemcom opatrení,

PRIJALA TOTO ROZHODNUTIE:

Článok 1

Oslobodenia od spotrebnej dane z ťažkých palivových olejov používaných pri výrobe oxidu hlinitého, ktoré poskytli Francúzsko, Írsko a Taliansko od 1. januára 2004, predstavujú štátnu pomoc v zmysle článku 87 ods. 1 Zmluvy.

Článok 2

Pomoc uvedená v článku 1 je zlučiteľná so spoločným trhom, pokiaľ príjemcovia zaplatia prinajmenšom 20 % zo spotrebnej dane, ktorá by bola inak splatná, alebo minimálnu úroveň zdanenia stanovenú smernicou 2003/96 (15,00 EUR za 1 000 kg) podľa toho, ktorá z týchto hodnôt je nižšia, pod podmienkou, že sa pomoc obmedzí na maximálne 10 rokov.

Článok 3

Pomoc uvedená v článku 1 je nezlučiteľná so spoločným trhom, ak príjemcovia nezaplatia aspoň 20 % spotrebnej dane, inak splatnej, alebo minimum Spoločenstva (15,00 EUR za 1 000 kg) podľa toho, ktorá z týchto hodnôt je nižšia.

Článok 4

1. Francúzsko, Írsko a Taliansko prijmú všetky nutné opatrenia, aby od príjemcov vymohli pomoc uvedenú v článku 3 a neoprávnene poskytnutú príjemcom.

2. Vymáhanie sa uskutoční bezodkladne a v súlade s postupmi uvedenými vo vnútroštátnych právnych predpisoch za predpokladu, že umožňujú okamžitý a účinný výkon rozhodnutia.

3. Sumy, ktoré sa majú vymáhať, zahŕňajú úrok odo dňa, keď bola pomoc k dispozícii príjemcom, až do dňa jej vrátenia. Úrok sa vypočíta ako zložený úrok v súlade s ustanoveniami stanovenými v kapitole V nariadenia Komisie (ES) č. 794/2004 ([26]).

4. Francúzsko, Írsko a Taliansko zrušia všetky platby zatiaľ nevyplatenej zostávajúcej pomoci uvedenej v článku 3 s účinnosťou odo dňa oznámenia tohto rozhodnutia.

5. Francúzsko, Írsko a Taliansko zabezpečia, aby sa toto rozhodnutie vykonalo do štyroch mesiacov odo dňa jeho oznámenia.

Článok 5

Francúzsko, Írsko a Taliansko zastavia platbu pomoci uvedenej v článku 2 príjemcom, ktorí ešte nevrátili pomoc pokladanú v rozhodnutí 2006/323/ES za nezlučiteľnú so spoločným trhom a pomoc uvedenú v článku 3, pretože bola neoprávnene poskytnutá príjemcom, a to aj s úrokmi.

([25]) Proti rozhodnutiu bolo podané odvolanie na Súdnom dvore, ale podľa článku 242 Zmluvy o ES nemá odvolanie odkladný účinok.

([26]) Ú. v. EÚ L 140, 30.4.2004, s. 1.

Článok 6

1. Francúzsko, Írsko a Taliansko budú informovať Komisiu o tom, ako postupuje implementácia tohto rozhodnutia, a to až do jej úplného dovŕšenia.

2. Do dvoch mesiacov od oznámenia tohto rozhodnutia informujú Francúzsko, Írsko a Taliansko Komisiu o celkovej sume, ktorá sa má vymáhať od príjemcov, uvedú základnú sumu aj úrok prostredníctvom tabuľky v prílohe a predložia podrobný opis opatrení, ktoré už prijali a ktoré plánujú prijať, aby splnili toto rozhodnutie. V rovnakej časovej lehote zašlú Komisii všetky dokumenty preukazujúce, že príjemcom bolo nariadené, aby vrátili pomoc.

3. Do dvoch mesiacov od oznámenia tohto rozhodnutia predložia Francúzsko, Írsko a Taliansko Komisii dôkazy preukazujúce, že splnili článok 6.

4. Po uplynutí lehôt uvedených v odsekoch 2 a 3 predložia Francúzsko, Írsko a Taliansko na základe jednoduchej žiadosti Komisie správu o opatreniach, ktoré už prijali a ktoré plánujú prijať, aby splnili toto rozhodnutie. V správe budú poskytnuté aj podrobné informácie o sumách pomoci a úroku z vymáhania, ktoré už príjemcovia vrátili.

Článok 7

Toto rozhodnutie je určené Francúzskej republike, Írsku a Talianskej republike

V Bruseli 7. februára 2007

Za Komisiu

Neelie KROES

členka Komisie

PRÍLOHA

Informácie o sumách pomoci, ktoré boli prijaté, ktoré sa majú vrátiť a ktoré už boli vrátené (*)

Totožnosť príjemcu	Celková suma pomoci prijatá podľa schémy pomoci	Celková suma pomoci, ktorá sa má vrátiť (Základ)	Celková suma, ktorá už bola vrátená	
			Základ	Úrok z vymáhania

(*) V miliónoch vnútroštátnej meny.